

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ส. ๒๕๓๓

> ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ៩ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อ ประโยชน์ในการดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อการชลประทาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญ์ตึการชลประทาน หลวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา W.A. kačoro

มาตรา 🗸 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอศริราชา จังหวัดชลบุรีพ.ศ. 🏎 ๕๓๓ "

พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานีให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ป

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตาม พระราชกฤษฎีกาน

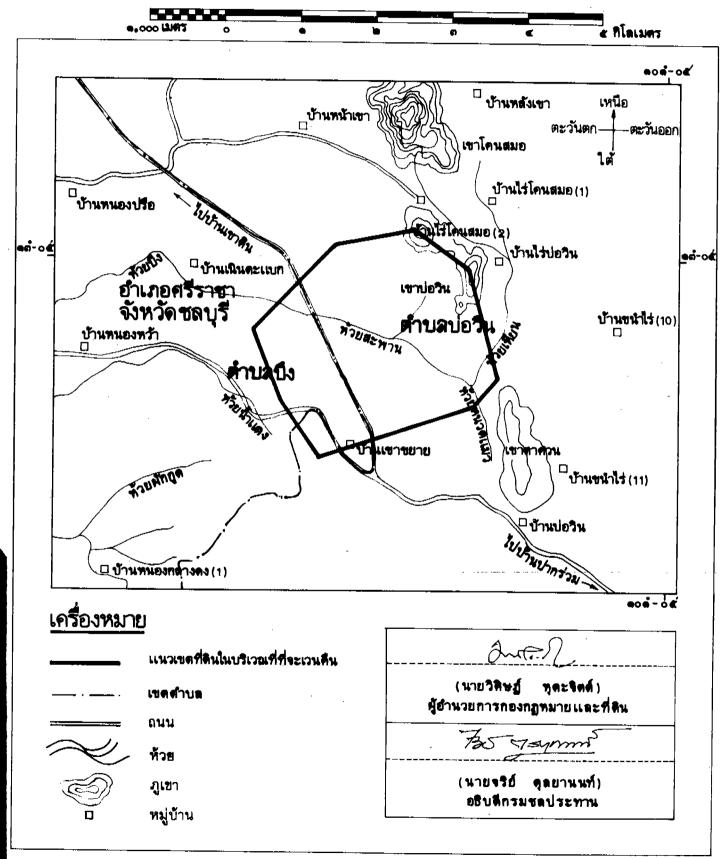
มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่คำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ **ตามพระ**ราชกฤษฎีกานี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ชาติชาย ชณหะวัณ นายกรัฐมนตริ

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอครีราชา จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๒๕๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑៩ ธันวาคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก กรมชลประทานมิโครงการจะก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ตามโครงการก่อสร้าง ชลประทานขนาดกลางที่ ๑๐ (ห้วยสะพาน) ในท้องที่ตำบลบ่อวิน และตำบลบึง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพื่อประโยชน์ในการเก็บกักน้ำจืดไว้สำหรับการ อุปโภคบริโภค และเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่บริเวณชายผั้งทะเล ตะวันออก ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มิสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็น ต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้